Frontul Sportiv

URA TINERETULUI SPORTIV

3 Lei

Excentric Club

Revista săptămânală

24

O scrisoare misteriasă

de

WALTER GERSHEIM

ANTICAR DE CĂRȚI
Bibliotecă de împrumut
ALEXANDRU BAZAR
Tausch und Leihbibliothek
Csere és kölcsönkönyvtár
TIMIȘOARA II. Str. Odobescu 2
Lei

Reproducerea înterzisă. Toate drepturile rezervate. Volumele nu pot fi folosite de către bibliotecile de împrumut.

Prefaţa

Percy Stuart, un tânăr american, foarte bogat, independent şi manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul «Excentric-Club«.

Dar Percy Stuart nu reuşi mult timp să-şi ajungă ţinta, deoarece statutele clubului prevedeau în mod expres, că nu pot fi primiţi decât 197 de membri.

In afară de aceasta, Percy Stuart avea un duşman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără cruţare şi prin toate mijloacele, să îngreuieze primirea tânărului american ca membru al clubului.

Totuşi, Percy pătrunzând cu forţa în sala de şedinţe a clubului, obţinu să se admită pentru dânsul o excepţie a statutelor.

S'a pus însă condiţiunea ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme, propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membri clubului, adică: 197.

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forţa fizică şi spirituală a lui Percy energia sa, precum şi amorul său propriu.

Din aceste însărcinări, Percy Stuart a dus la bun sfârşit un număr de 196. El n'a reuşit însă să se achite pe deplin de cea de a 197-a însărcinare, din cauza ticăloaselor manopere ale duşmanului său de moarte Mac Hollister. Percy Stuart se de

clară gata să ia asupra sa o serie de noui însărcinări din partea clubului Excentric, pentru a ajunge, în cele din urmă, membru al acestui club. După oarecari şovăieli, clubul admite propunerea lui Percy aşa încât acesta porneşte la rezolvarea

Cea de a 218-a însărcinare.

«In ultimele opt zile au fost internate în diferitele spitale din New-York numeroase persoane, la cari s'au stabilit intoxicaţii foarte grave. Pare să fie vorba de nişte gaze otrăvitoare, folosite cu prilejul unor îndrăzneţe jafuri. Isprăvile acestea criminale au fost comise chiar ziua, în amiaza mare, în străzile cele mai populate. Percy Stuart e însărcinat să elibereze oraşul de această plagă«.

«Excentric-Club«.

I. Preparative misterioase.

Percy Stuart ieşi pe poarta uuuia din marile sanatorii ale New-York-ului, păşind spre maşina ce-l aştepta în faţa clădirii.

«Silverstreet 77«!

Maşina se puse imediat în mişcare, iar Percy Stuart, instalat comod în pernele comode ale automobilului, citi încăodată telegrama care conţinea cea de 218-a însărcinare dată de clubul Excentric:

«In ultimele zile au fost internaţi în diferite sanatorii din New-York o serie întreagă de pacienţi, la cari s'au stabilit simptome de gravă otrăvire. E vorba de jafuri, cu care

prilej tâlharii s'au folosit de gaze otrăvitoare. Isprăvile acestea au fost comise ziua în amiaza mare, pe străzile cele mai frecventate ale oraşului. Percy Stuart e însărcinat să salveze oraşul de această plagă«.

Renumitul sportsman american se pusese imediat pe lucru, în vederea soluţionării acestei însărcinări.

Prefectul de poliţie, care era un bun prieten al său, îl primise foarte afabil, punându-i la dispoziţie toate dosarele cu privire la misterioasele cazuri de otrăvire şi jaf înregistrate în ultimul timp. Astfel, Percy Stuart era în măsură să se orienteze întrucâtva asupra celor petrecute. Totuşi, el nu reuşise să afle lucruri mai esenţiale, căci victimele rafinaţilor tâlhari îşi pierduseră cunoştinţa imediat după comiterea atentatelor săvârşite împotriva lor, aşa încât nu puteau da organelor anchetatoare nici un fel de amănunte mai precise. Dar faptul că victimele fuseseră şi jefuite s'a putut constata în mod indubitabil.

Percy Stuart vizitase, în diferite sanatorii, pe toate victimele acestor îndrăzneţe jafuri, dar numai trei din ele, cari se restabiliseră între timp, îi putuseră da unele amănunte, cu toate că memoria lor se mai afla încă sub influenţa otrăvii de care se folosiseră tâlharii.

Era vorba de doi bărbaţi şi de o tânără femeie. Cu aceste persoane, reuşise să vorbească mai pe larg asupra celor petrecute.

Unul din cei doi bărbaţi era un cassier, care fusese acostat în stradă de un străin. Acesta îi ceruse foc, pentru ca să-şi aprindă ţigara. Deci un truc bine ales şi destul de cunoscut. Cassierul îşi aprinsese bricheta, spre a servi pe solicitator, dar fusese cuprins pe loc de ameţeli şi căzuse jos. In acelaş moment, el îşi pierduse cunoştinţa.

— Poţi să-mi descrii cel puţin exteriorul necunoscutului?

— Era elegant îmbrăcat şi cu mustaţa rasă...

Deci o informaţie mai mult decât laconică!

Servieta în care cassierul avusese o însemnată sumă de bani, fusese găsită mai târziu de trecători, dar banii dispăruseră.

Nici celelalte două victime nu fuseseră în stare să dea lui Percy informaţiuni mai precise.

Cel de al doilea bărbat avusese şi el de afacere tot în stradă cu un tânăr foarte elegant îmbrăcat. Hoţul îi furase portmoneul, care conţinea o sumă destul de mare de bani, după ce-l narcotizase ca şi pe cassier.

Dar tânăra femeie?

— Mă aflam în barul Victory. Dansasem de câteva ori cu un tânăr pe care l-am cunoscut în acea seară. La un moment dat însă, în timp ce dansam un tango, mi-am pierdut cunoştinţa...

De data acesta însă, elegantul cavaler se păcălise, căci bijuteriile pe care le purta tânăra doamnă, nu erau decât simple imitaţiuni!

Tâlharul crezuse că are de face cu o bogătaşă din societatea cea mai înaltă a oraşului, care era în căutarea unei mici aventuri în barul Victory!

Neputând ajunge la nici o concluzie mai precisă din relatările celor trei victime ale îndrăzneţelor jafuri, Percy Stuart se hotărî să viziteze pe renumitul profesor Mensing, un savant, care, după cum aflase din partea prefectului de poliţie, ducea o viaţă izolată şi se ocupa cu ultimele cazuri de otrăvire, în calitate de specialist în materie de otrăvuri.

Automobilul se îndreptă din nou spre cartierul monden al metropolei americane, unde se afla vila renumitului savant. Intr'un sfert de oră, Percy fu acolo.

—Pot să vorbesc cu domnul profesor?

Menajera, care deschisese uşa vizitatorului, ridică din umeri.

— Domnul profesor nu primeşte în ultimul timp aproape pe nimeni şi cu atât mai puţin când lucrează în laboratorul său!

— Vasăzică mister Mensing e acasă?

— Da, dar se află în laboratorul său, situat în fundul parcului vilei. Nu pot să vă anunţ!

— Ei, atunci mă voiu anunţa eu singur!

— Domnule, dar lucrul acesta e ceva...

Menajera se opri brusc, căci Percy Stuart nu o mai luă în seamă, ci se îndreptă cu paşi grăbiţi spre laboratorul savantului.

Schiţând un gest de indiferentă, ea se retrase în casă.

Percy Stuart găsi încuiată uşa de intrare în laborator. In spatele micii clădiri, el descoperi însă o fereastră pe jumătate deschisă. Sărind înăuntru, Percy ajunse într'una din camerele laboratorului. Dar spre ghinionul său, el se lovi cu piciorul de o sticlă de lângă fereastră. Sticla se sfărămă în bucăţi, provocând sgomot.

In momentul urmtor, uşa camerei fu deschisă, iar în pragul ei apăru un bătrân cu o barbă lungă şi căruntă şi purtând ochelari cu rame de aur. El ţinea în mâna dreapta un revolver.

— In sfârşit, te-am prins... exclamă bătrânul.

In clipa urmăotare însă, savantul se opri brusc, lăsând arma în jos.

— Cum aşa, d-ta eşti, mister Stuart?

— Fireşte că da, domnule profesor! Dar pe cine altul aşteptai?

— Pe un tânăr cavaler, care dă mereu târcoale laboratorului meu! De sigur că e vorba de un hoţ, care se ascunde însă sub masca de cavaler elegant.

—Ai oare lucruri atât de preţioase aci, încât să tenteze pe spărgători, domnule profesor?

— Nu! Nu cred ca modestele mele aparate să poată fi de interes pentru hoţi!

— Şi totuşi cred că singurul lucru care-l interesează pe hoţ nu poate fi decât laboratorul d-tale. D-ta ai aci o mulţime de otrăvuri cari ar putea folosi scopurilor unor ticăloşi.

— Dumnezeule! Asta ar fi îngrozitor!

Savantul se uită disperat la Percy Stuart, care continuă cu vocea calmă:

— Cred că anumiţi indivizi sunt interesaţi să afle dacă cercetările d-tale în legătură cu enigmaticele cazuri de otrăvire din ultimul timp au fost încununate de succes sau nu!

Acum, figura profesorului se mai însenină puţin.

— Vasăzică acesta e scopul urmărit de tânărul acela necunoscut? Nu cumva ai fost însărcinat de clubul Excentric să dai de urmele acestor criminali, mister Stuart?

— Da, aşa este! Deocamdată însă, n'am găsit nici o urmă mai precisă. Tocmai de aceia am şi venit la d-ta, domnule profesor. Vrei să mă ajuţi în această chestiune?

— Cu cea mai mare plăcere, mister Stuart! Firește însă că nu te pot ajuta decât în mod teoretic. Practica trebuie să ţi-o las d-tale!

Zâmbind, intrară amândoi în camera de experienţe a savantului.

Ei se angajară apoi într'o discuţie mai lungă,

în decursul căreia Percy Stuart urmări cu o deosebită atenţiune expunerile profesorului Mensing.

— Deci concretizez încăodată lucrul cel mai important: cunosc otrava de care se folosesc criminalii. Examinând sângele uneia din victime, am reuşit să clarific compoziţia ei. Otrava aceasta, în formă de gaz, e foarte rară şi ca atare şi destul de greu de obţinut. Ea are un efect imediat şi nu se simte decât print'un miros foarte subtil, care nu poate fi semnalat decât de noi, specialiştii în materie.

— Faptul că tâlharii cari o folosesc sunt imuni faţă de această otravă dovedeşte că ei cunosc şi mijlocul de a-i anihila efectul. E vorba de un antidot, pe care ţi-l poţi injecta singur sub forma lichidă sau poate fi folosit şi sub formă de gaz. Firesţe însă că dacă te serveşti de prea multe ori de acest mijloc de combatere, el are un efect dezastruos asupra nervilor, cari slăbesc îngrozitor.

— Sper însă că nervii mei vor putea suporta acest mijloc de anihilare a gazelor otrăvitoare!

— Cum aşa? Nu cumva vrei să...

— Da, vreau, domnule profesor! Vreau să iau această contra-otravă, bineînţeles dacă-mi vei pune la dispoziţie cantitatea necesară!

Urmă o scurtă tăcere, după care cei doi inşi îşi şoptiră mai multe cuvinte la ureche, de parcă s'ar fi temut să nu fie auziţi de cineva.

— Vasăzică, ne-am înţeles! D-ta îmi dai din ambele feluri: atât din contra-otrava în formă lichidă, cât şi din cea în formă de gaz. Te rog să pregăteşti repede aceste preparate, iar eu îmi voiu procura acul de cravată necesar!

Când Percy Stuart vru să-şi ia rămas bun dela renumitul savant, acesta se uită prin fereastră, tresărind speriat.

— Uite-l pe tâlhar!

Percy se întoarse ca fulgerul şi privind şi el prin fereastră, văzu un tânăr elegant, care se strecura grăbit pe aleile din parcul vilei. Fără să mai aştepte ca profesorul să-i deschidă uşa de ieşire, Percy sări pe fereastră, pornind apoi în urmărirea individului.

Când ajunse însă în stradă, el nu mai avu timp decât să constate că necunoscutul, a cărui figură nu reuşise s'o vadă nici măcar un singur moment, sărise într'o maşină, care se puse imediat în mişcare.

Percy încercă să urmărească pe tâlhar cu maşina sa proprie, care-l aştepta în faţa clădirii.

Dar automobilul fugarului, pornit cu mult înainte, reuşise să dispară, amestecându-se în mulţimea de vehicole, care circulau în acea stradă atât de frecventată.

Tânărul american renunţă la această urmărire, intrând într'un magazin de bijuterii, unde comandă un ac de cravată. Ceru ca acul acesta să fie executat dintr'o ţeavă îngustă şi fină de aur, cu o piatră la capăt, care să se poată deschide, ca un capac, la o simplă apăsare.

După o oră, Percy Stuart vizită din nou pe profesorul Mensing, care-l aştepta cu mare neră bdare.

— Ai găsit un ac de cravată potrivit?

Tânărul american înmână profesorului acul de aur.

Savantul luă bijuteria, pompând apoi, în mod foarte precaut, o substanţă chimică în ţeava fină a acului.

— Poftim, ai contra-otravă sub formă de gaz, în ţeava această delicată! Dar te rog să fi foarte precaut, mister Stuart! Să te serveşti de acest gaz numai în cazuri de neapărată nevoie, adică atunci când vei fi într'un real pericol. Tre-

buie să apeşi însă repede capacul, căci altfel te vei expune unei mari primejdii.

— Fii fără teamă, domnule profesor! Mi-ai dat contra-otrava şi sub formă lichidă?

— Ţi-am introdus-o într'o sticluţă, pe care am împachetat-o. Deasemenea, ţi-am pus în pachet şi o seringă foarte potrivită acestui scop. Te rog să mă crezi că în afară de d-ta n'aş fi încredinţat nimănui substanţe atât de periculoase!

— Dar cât timp ţine eficacitatea contra-otrăvii lichide?

— O oră sau două! Mai mult nu! Dar ce s'a întâmplat cu tânărul spion?

— Deocamdată, a reuşit s'o şteargă! Dar voiu şti eu să-l găsesc foarte curând! Pentru moment, domnule profesor, nu pot decât să-ţi mulţumesc din suflet pentru amabilitatea d-tale.

Percy îşi înfipse acul de aur în cravată şi-şi puse pachetelul în buzunar. Apoi, el îşi luă rămas bun dela simpaticul savant, pornind repede spre casă.

II. O scrisoare periculoasă.

— S'a intâmplat ceva?

Percy Stuart puse această întrebare bătrânului său servitor, imediat ce ajunse acasă.

— A fost aci o tânără doamnă, care v'a aşteptat câtăva vreme. Apoi însă, ea n'a mai avut răbdare şi a plecat, spunând că va mai veni odată.

— Dar numele ei?

— N'a vrut să-l spună!

— Dar dece-ai lăsat-o să aştepte? Ştii doar că lucrul acesta nu-mi place, mai ales când e vorba de persoane cari nu vor să-şi spună numele!

— Doamna în chestiune mi-a făcut impresia că e foarte energică. Nici n'a aşteptat ca să fie invitată, ci s'a aşezat pe un scaun din hol. Vă pot însă asigura că n a intrat nici într'o cameră din vila noastră.

— Eşti sigur de lucrul acesta?

— Da, sunt sigur, căci am supraveghiat-o tot timpul prin gaura cheii dela uşă. Nici nu s'a mişcat din loc.

— Şi în afară de aceasta mai e ceva nou?

— Am dus poşta în biroul dvs., ca din obiceiu!

Percy făcu un semn uşor servitorului, iar apoi intră în biroul său.

Pe masa de lucru se aflau mai multe scrisori.

Privirea lui căzu numai asupra uneia din ele.

Percy examină mai atent scrisul de pe plic. Era scrisul unei persoane energice şi întreprinzătoare. Incercând să deschidă plicul cu cuţitul de hârtie de pe birou, Percy constată că hârtia era foarte solidă, necedând decât foarte greu.

In cele din urmă, el puse cuţitul la o parte, încercând să rupă plicul cu mâna. Dar imediat ce

făcu lucrul acesta, el simţi cum un gaz toxic, foarte puternic, pătrunde din plic, învăluindu-l. In momentul următor însă, Percy apăsă repede capătul acului său de cravată, al cărui capac se deschise.

Contra-otrava, tot sub formă de gaz, care ieşi din ţeava acului îşi făcu efectul dorit, dar totuşi tânărul american fu cuprins de ameţeli şi căzu pe scaunul de lângă birou. El rămase aşa câteva minute, după care îşi reveni însă în simţiri.

Contra-otrava preparată de renumitul savant îl salvase.

Percy se aplecă, ridică plicul ce-i căzuse din mâini şi constată că fusese confecţionat dintr'un fel de hârtie de pergament, de care nu mai văzuse până atunci! Dar sigiliul poştal? Era aplicat cu două zile înainte!

Foarte ciudat!

Oficiul poştal 78!

Percy sună pe servitorul său, care apăru după câteva secunde.

— Spune-mi camarade, ai primit, într'adevăr, acest plic din partea curierului poştal?

— Asta nu v'o pot preciza. Când am trecut prin hol, mi-a căzut probabil din mâna una din scrisorile pe care le-am primit dela curierul poştal Tânăra doamnă din hol s a sculat repede de pe scaun, ridicând scrisoarea căzută, pe care mi-a dat-o apoi. Poate că e vorba de plicul pe care-l ţineţi acum în mână. Ba, chiar acesta e! Il recunosc!

—Poţi să te duci, prietene! Dar te rog să ţii minte pentru viitor! Să nu mai permiţi ca doamne misterioase, care nu vor să-şi spună numele, să mă aştepte în casa aceasta, chiar dacă se mulţumesc să ia loc pe un scaun din hol.

Servitorul se îndepărtă foarte jenat, căci îşi dădea seama că făcuse o imprudenţă.

Chestiunea era foarte simplă.

Tânăra necunoscută ştia că Percy Stuart nu este acasă şi ştia, deasemenea, că factorul poştal trebuie să-şi facă apariţia din moment în moment. Ea îşi pregătise deci din timp scrisoarea, pe care o înmânase servitorului, pretextând că bătrânul scăpase plicul pe parchet. In ceeace priveşte sigiliul poştal, acesta fusese probabil aplicat pe plic de un funcţionar poştal special mituit în acest scop.

Percy păşi îngândurat prin biroul său.

Deodată, el se opri brusc locului. Probabil că-i trecuse prin minte o idee bună, căci își sună din nou servitorul, care intră în cameră cu capul în jos.

— Ce ţi s'a întâmplat, camarade? Ah, te supără chestiunea cu tânăra necunoscută? Hai, nu-ţi mai face inimă rea din această cauză! Chestiunea e consumată! A fost o fată frumoasă, nu-i aşa?

Servitorul începu să zâmbească.

— Cred şi eu! Tânără şi fascinantă!

— Era şi elegant îmbrăcată?

— Chiar foarte elegant! Credeam, într'adevăr, că am de face cu o doamnă din buna societate. De aceia am şi lăsat-o. .

—Lasă că e bine, dragă prietene! Nu cunoşti cumva barul Victory?

— După nume cunosc acest bar! Dar înăuntru n'am fost niciodată, căci unul ca mine n'are ce căuta într'un astfel de local, frecventat de miliardarii New-York-ului!

— Ei, atunci te invit eu ca să mă însoţeşti astă seară la acest bar!

Bătrânul servitor se uită nedumerit la stăpânul său.

— Doriţi probabil să glumiţi, mister Stuart!

— Nici nu mă gândesc la aşa ceva! Sau poate că te jenezi să petreci împreună cu mine?

Servitorul nu ştia ce să răspundă, dar apoi lucrurile începură să-i apară mai clare, aşa încât întrebă:

— E o chestiune de serviciu?

Percy isbucni în hohote de râs.

— Firește că da! Vreau ca să mă ajuţi într'o chestiune importantă. Dar pun şi o condiţie: trebuie să fii cu ochii în patru şi să observi bine tot ce se petrece în jurul d-tale, până ce vei descoperi pe frumoasa necunoscută care m'a aşteptat azi în hol!

Bătrânul dădu înţelegător din cap.

— Dar sub ce mască să vă însoţesc?

— Vei juca din nou rolul lordului englez. Doar nu faci lucrul acesta pentru prima oară! In

orice caz, rolul acesta e cel mai potrivit, pentru d-ta. Ai garderoba necesară?

— Firește că da, mister Stuart!

— — — — — — — — —

După o jumătate de oră, Percy Stuart și servitorul său, care avea într'adevăr înfățișarea unui bătrân lord englez și purta acum numele de lord Abberdeen, își făcură apariția în barul Victory, cel mai elegant local de petrecere al marei metropole americane.

Pe parchetul de cristal al barului dansau o mulțime de perechi, iar frumoasele doamne purtau bijuterii din cele mai scumpe.

Percy Stuart și pretinsul lord Abberdeen luaseră loc într'o lojă a barului, unde își comandară o masă copioasă.

La un moment dat, «lordul Abberdeen«, care se uita plictisit la mesele din jurul parchetului de dans, tresări surprins, șoptind apoi ceva lui Percy Stuart la ureche și arătând într'o anumită direcțiune.

— Uitați-vă, e acolo!

— Tânăra aceia brunetă, cu rochia de mătasă de culoare albastră?

— Da, mister Stuart!

— Eşti sigur!

— Da, sunt sigur!

— Mylord, aveţi, într'adevăr, un gust foarte ales!

Percy Stuart pronunţă cu voce tare aceste cuvinte, rugând apoi pe tovarăşul său de masă să-l scuze pentru câteva minute.

Tânărul american se amestecă prin mulţimea de vizitatori, în rândurile cărora descoperi repede pe frumoasa necunoscută. Făcea oare şi ea parte din societatea aleasă a oraşului?

Oricare din cei prezenţi în acest local ar fi susţinut de sigur lucrul acesta, dar Percy Stuart, care era un bun cunoscător de oameni, observă imediat deosebirea între adevărata femeie de societate şi această tânără demi-mondenă.

Necunoscuta tresări speriată când văzu că Percy Stuart se apropie de ea şi că, înainte de a-i cere permisiunea, o duce direct pe parchetul de dans, silind-o să danseze cu el.

— Scrisoarea d-tale nu şi-a ajuns scopul, frumoasă necunoscută!

El se uită cercetător în ochii tinerei fete.

— Nu te înţeleg, mister Stuart!

— Vasăzică mă cunoşti?

Tânăra îşi muşcă supărată buzele.

Ei continuară să danseze tăcuţi — câteva secunde.

— Şi cine ţi-a dat această scrisoare, frumoasă necunoscută?

Ea tăcu, dar ochii ei sclipeau de ură.

— Lasă-mă să plec, sau...

Dar Percy Stuart o atrase şi mai strâns la pieptul său, aşa încât îi simţi respiraţia caldă şi parfumată.

In momentul următor, necunoscuta îşi duse mâna liberă la corsaj. Dar Percy i-o luă înainte, apucându-i ca un cleşte şi această mână, aşa încât ea nu mai fu în stare s'o mişte.

— Lasă ţeava cu gazul toxic! Cu mine nu te joci!

Frumoasa tânără scoase un țipăt strident și înainte ca Percy Stuart să-și poată da seama de ce se întâmplă, el se văzu înconjurat de un grup de tineri eleganți. Simțind totodată și o durere vie la încheietura mâinii, Percy dădu drumul partenerei sale de dans.

Se produse un tumult de nedescris. In cele din urmă, Percy Stuart reuși să-și croiască loc liber, dar constată, spre mare lui consternare, că frumoasa necunoscută și complicii ei dispăruseră fără urmă.

Amărât de ghinionul pe care-l avusese, Percy își legă cu o batistă încheietura mâinei, care-i fusese mușcată de tânăra necunoscută, părăsind apoi repede localul, împreună cu «lordul Abberdeen«.

III. O provocare obraznică.

In dimineaţa celei de a doua zile, bătrânul servitor al lui Percy Stuart aduse stăpânului său un ziar, în care se afla publicat următoarele:

Provocare.

«Cum n'am găsit în întreaga America un rival demn să se lupte cu mine, provoc în acest mod pe renumitul sportsman american mister **Percy Stuart**

la un match de box, deşi sunt convins că şi acest maestru al sportului, neînvins până acum, va trebui să-mi cedeze.

Henrico Manuelo,
Campionul de box al Europei.

Percy Stuart isbucni în hohote de râs.

— Drace! Ce tip încrezut mai e şi boxerul acesta! Auzi, domnule: «Cum n'am găsit în întreaga America un rival demn să lupte cu mine...! Ce obrăznicie nemaipomenită! Tare aş vrea să-i umplu mutra de vânătăi! Mă găseşte într'o dispoziţie sufletească foarte nimerită pentru acest scop. Dar unde luptă băiatul acesta?

— La arena centrală! îi răspunse bătrânul său servitor.

— Nu mai spune! Atunci probabil că, într'adevăr, e un boxer bun, căci direcţiunea arenei centrale nu angajează elemente inferioare! Dacă e aşa, atunci primesc provocarea lui publică! Poate că voiu profita şi în alte privinţă de pe urma acestui match, în afară de exerciţiul pur sportiv!

Percy se puse imediat în legătura telefonică cu arena centrală.

— Aci Percy Stuart! Când pot să disput matchul cu acest Henrico Manuelo?

— Dacă doriţi, atunci lupta poate să aibă loc chiar în seara aceasta! Ne vom îngriji imediat de reclama necesară!

— Reclama d-tale mi-e perfect egală! Nu admit ca un spaniol oarecare să-şi bată joc de spor-

tivii americani! Deci rămâne pentru seara aceasta! Când?

— La ora zece, căci până atunci au loc alte lupte!

— Bine, sunt de acord!

Dispoziţia lui Percy Stuart se schimbase dintr'odată. Era foarte mulţumit că va putea pune la punct pe acest boxer încrezut.

— Dragă prietene, d-ta mă vei însoţi şi vei fi asistentul meu! Eşti de acord?

Firesţe că bătrânul şi devotatul servitor se declară dispus să asiste pe stăpânul său. El ieşi imediat din cameră, pentru a face pregătirile necesare.

— — — — — — — — —

Seara, arena centrală fu luată cu asalt de către mii de spectatori, amatori ai luptelor de box. Direcţiunea arenei făcuse în grabă o reclamă uriaşă prin întreg oraşul.

Percy Stuart şi servitorul său sosiseră devreme şi luaseră loc într'o lojă, pe care le-o rezervase din timp direcţiunea.

Renumitul sportsman își îndreptă privirile asupra imensului public. Deodată, el tresări surprins, căci observase în rândurile spectatorilor atât pe tânăra recunoscută din seara trecută, cât și pe cavalerul care-i sărise primul în ajutor cu prilejul conflictului din sala barului «Victory«. Percy Stuart se ridică enervat de pe scaunul său.

Ce căutau aceste două persoane suspecte aci? Veniseră oare din pur interes sportiv?

«Nu!« Percy exclamă cu voce tare acest cuvânt, așa încât servitorul său îl privi mirat.

Abia acum înțelegea Percy adevăratul rost al provocării lui Henrico Manuelo!

După ce reflectă puțin, Percy se aplecă spre servitorul său, șoptindu-i ceva la ureche. Bătrânul se făcu palid la față, dar apoi părăsi repede loja.

Publicul urmări fără prea mare interes primele lupte.

La ora zece, se produse însă o vie încordare în rândurile miilor de spectatori. Henrico Manuelo își făcu apariția pe ring. Nu se auziră decât câteva aplauze foarte slabe, înăbușite de fluierături îndelungate.

«Percy Stuart!«

Tânărul sportsman fu primit pe ring cu aplauze frenetice, cari nu mai să conteneau. Percy recunoscu imediat după siluetă pe boxerul. rival. Acesta nu era altul decât individul pe care-l surprinsese spionând ferestrelor laboratorului savantului Mensing.

Mănușile de box fură examinate, iar apoi trase la sorți.

Începu prima repriză, care dezamăgi întrucâtva numerosul public. Acesta se aștepta la o luptă mai încordată. Se auziră câteva strigăte de încurajare, iar spaniolul porni la un atac mai vehement, în timp ce Percy Stuart se limita numai să se apere. Totuși ar fi reușit să învingă de mult pe campionul spaniol, care nici nu se putea măsura cu el. Atunci deoce îl menajă oare?

Gongul bătu prima pauză!

Percy Stuart se așeză pe scaunul său, privind cu ochii pe jumătate închiși spre adversarul lui. Deodată, el observă că spaniolul, ajutat cu multă dexteritate de managerul său, își schimbă repede o mănușă de box, înlocuind-o cu o altă

nouă, pe care managerul o ţinuse ascunsă până atunci.

Percy Stuart se aplecă spre servitorul său «Acum!« îi şopti el.

Bătrânul îşi scoase repede o seringă din buzunarul hainei. Era seringa pe care Percy o primise dela profesorul Mensing. Cu ajutorul ei, bătrânul administră repede o injecţie în pulpa piciorului stăpânului său. Percy smţi imediat efectul injecţiei.

Adversarii se întâlniră din nou, iar de astădată Percy Stuart luă lupta mai în serios.

Spaniolul îl lovi repede în braţul stâng, scoţând apoi un rânjet hiodos. Dar efectul pe care-l spera nu se produse. E adevărat că mica ţeavă de cristal, fixată în mănuşa «campionului Europei« se sfărămă în bucăţi, iar Percy simţi un miros ciudat. Dar contra-otrava profesorului Mensing, pe care servitorul său i-o înjectase cu câteva minute mai înainte anihilă, efectul gazelor otrăvitoare, emanate din mănuşa spaniolului. Acesta fusese şi el făcut imun înaintea luptei de către tovarăşii lui de bandă. Văzând însă că Per-

cy nu are nimic de suferit, spaniolul se îngălbeni la faţă.

In momentul următor el primi dela Percy Stuart o lovitură de pumn atât de puternică, încât se prăbuşi în nesimţire pe podeaua ringului.

Percy fu copleşit de un adevărat uragan de aplauze.

In acelaşi moment, arena fu invadată de poliţişti.

Tânăra necunoscută şi cavalerul de lângă ea încercară să dispară prin lanţurile poliţiştilor.

Dar vocea lui Percy Stuart tună prin întreaga arenă.

— Aceştia sunt! Puneţi mâna pe ei!

Ambii fură imediat arestaţi de poliţişti, iar a doua zi ziarele din New-York publicară amănunte senzaţionale cu privirile la provocarea lui Henrico Manuelo, cât şi în privinţa clarificării odioaselor atentate şi jafuri comise în ultimul timp.

Percy Stuart, care reuşise să facă inofensivi pe aceşti periculoşi jefuitori, nu avu prea mult

timp pentru odihnă, căci în dimineaţa celei de a doua zile el primi din partea clubului Excentric

Cea de a 219-a însărcinare.

«Percy Stuart va trebui să descopere sediul şcoalei hoţilor de buzunare şi să aresteze dintr'odată pe toţi membrii ei«. «Excentric-Club«.

Redactor responsabil: **E. Cososchi.**

Inscris în registrul publicaţiilor periodice al Tribunalului Cernăuţi, S. III, sub No. 11/38 din 12 Maiu 1938. — Proprietar: Institut de Arte Grafice şi Editură «Eminescu«, s. c. g. l. Cernăuţi, strada Iancu Flondor 11.

EDITURA ROMANUL NOSTRU

şi-a pus problema să editeze cu un preţ modest o beletristică serioasă, o lectură interesantă care poată să satisfacă chiar cele mai răsfăţate pretenţiuni.

Oferim o literatură valoroasă (pe un preţ minim) care dă oricărui posibilitate să-şi procure aceste romane pline de farmec şi evenimente captivante. La alegerea lucrărilor am dat o importanţă deosebită calităţii indiscutabile.

Suntem convinşi că volumele acestea care conţin poveşti de o calitate rară, aducând întâmplări extrem de incordante şi posedând o acţiune captivantă, se vor prezenta ca o adevărată recreaţie pentru sufflet şi inimă şi că vor fi primite cu bucurie unanimă în lumea cititorilor.

Până acuma au apărut:

1) Automobile în ceaţă; 2) Pâinea cea mai grea; 3) Femeia contra trei bărbaţi; 4) Un pahar de bere; 5) Înapoi în iad; 6) Toate relele vin din America; 7) Războiu civil în Durango.

IN PREGĂTIRE:

8) A treia existenţa a lui Janson; 9) Bărbatul fără pantaloni; 10) Jurnalul comisarului Peeu; 11) Femeia care primeşte palmele; 12) Epuizat.

Fiecare volum cuprinzând 64 pagini conţine un preţios roman complect. Preţul **4 lei.**

Romanulnostu
D
spre
4
de
Tom Barkley
19